

Iubirea-i veşnicie

Eugenia Calancea

Inima se scaldă-n lumina dimineţii,
Iubirea fantastică vine din suflet, se ştie
Şi urcă pe raze cu neliniştea tristeţii,
Dar razele curg în picturi fine din veşnicie.

Flacăra iubirii străluceşte-n sufletul mic,
Iar dragostea creşte-n legământul iubirii,
Dar vine-o rază din tine, lovind ca un inamic
Şi-aruncă cu jertfă în dragostea nemuririi.

O dragoste eternă emană emoţie şi bucurie,
Să umple golul din lacrima divină,
Dar gata cu suferinţa, iubirea-i veşnicie,
Când valurile vieţii deschid raze de lumină.

De sus vine izvorul cuprins de revărsări,
În sufletul pustiit, amortit şi fără mângâieri,
De zbuciumul vieţii, a marilor îndurări,
Iar iubirea încearcă cuib de binecuvântări.